

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolia

Sibiu

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român

Abonamentul:
pentru parohii cl. I Lei 7000.— cl. II Lei 5000.—
cl. III Lei 3000. Particulari Lei 7000.— Autorități
și străinătate Lei 15.000.— De sărbători Lei 20.000.—

Articole și corespondențe
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiilor
un cm.² 20 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile
se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Tele-
graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

CINCI ANI

La 6 Septembrie a. c. s'au împlinit 5 ani, de când Majestatea Sa Regele Mihai I a preluat prerogativele regale. Urcând viguros Tronul, Majestatea Sa a înscris — în sbuciumata istorie a Neamului — 5 ani de glorioasă domnie.

Pășirea Majestații Sale la Tronul regesc s'a făcut în împrejurări grele pentru Neam și Țară. Multe și grele au fost problemele, care s'au pus tânărului nostru Rege, în acești 5 ani de domnie.

Pentru a ne da seama de ceea ce a înscris — cu elanul și bărbăția Sa tinerească — M. Sa Regele în sbuciumata istorie a Neamului, e de ajuns să ne gândim la actul de curaj și de dăruire, pe care l-a săvârșit la 23 August 1944. Fără hotărârea matură și bărbătească a M. S. Regelui Mihai I, fără pasul Său hotărât în clipa când nu era încă limpede de partea cui va fi victoria, epocala întorsătură dela 23 August 1944 n'ar fi devenit o realitate istorică.

Prin acest mare act istoric, M. Sa Regele Mihai I a dus Armata din birușină în birușină și a deschis drum larg și trainic spre permanența noastră în istorie, alături de Marii Aliați.

Curajul, perspicacitatea, vigurozitatea și iubirea de Neam a M. Sale, sunt — alături de epocalele Sale înfăptuiri de până acum — chezașia reconstrucției Țării de pe urmele războiului și a pășirii ei spre un viitor strălucit.

Legată de toate înfăptuirile epocale din cei cinci ani de domnie, persoana M. Sale a intrat glorios în istoria noastră națională, așezându-se în galeria vrednicilor noștri făuritori de istorie.

De aceea, în acest moment de sărbătoare, întreg Neamul românesc — profund dinastic și strâns unit

Tăria Apostolatului

Apostolatul sacerdotal: misiunea încredințată de Mântuitorul celor 12 sf. Apostoli și urmașilor acestora, sau oficiul exercitării puterii bisericesti în întreita ei ramificație: puterea sacramentală, puterea învățăto-rească și puterea jurisdicțională, este o chemare sublimă, care trebuie să stea permanent în slujba vieții creștine. Ceeace însemnează că el trebuie să fie mereu activ. Sortit a slui vieții, el nu-și poate îndeplini rostul sau funcția în cadrele acesteia, decât fiind viu și dinamic.

Dar sunt vremuri în care apostolatul sacerdotal este chemat să fie deosebit de activ și de puternic în lucrarea lui. Atari vremuri trăim în zilele noastre.

De fapt, într-o lume sguduită stihial și ruinată crunt de furtuna celui mai pustitor războiu, într-o lume care caută să-și regăsească adevăratul sens al vieții și se străduiește să reintre în făgașul acestui sens spre a se reface, apostolatul creștin în general și cu deosebire apostolatul sacerdotal, este chemat să joace un rol primordial. Căci el are să fie — cu forțele și mijloacele ce-i stau la îndemână — pârghia de ridicare a omenirii din genuna căderilor, ruinelor și destrărilor, și de avântare în spre progres și desăvârșire.

Pentru a-și putea îndeplini cu succes această înaltă și vitală misiune, apostolatul creștin trebuie să fie tare, adecă deosebit de viguros în lucrarea lui. Căci numai ceea ce-i viguros în acțiune, poate îndeplini o așa de grea misiune.

Drept aceea, se pune serios întrebarea: Care este taina tăriei apostolatului sacerdotal?

Pentru a putea răspunde nimerit la această întrebare, trebuie să ne dăm seama care este ființa acestui apostolat și — odată cu aceasta — temelia și izvorul dinamismului său creator.

În esența sa, apostolatul sacerdotal este expresia și actualizarea — în vase de lut — preoției Mântuitorului. Ca atare, el își primește ființa, sensul și tăria dela Domnul Hristos, întruchiparea integrală și desăvârșită a preoției veșnice și universale.

în jurul Tronului — se pleacă cu sinceră și profundă recunoștință în fața augustei personalități a M. Sale Regelui, rugând pe bunul Dumnezeu să-l dăruiască zile îndelungate cu sănătate, pace și putere de muncă, spre bunăsporirea întru toate a Țării noastre.

Doamne al puterilor, izbăvește de toate nevoile pe Augustul nostru Suveran și ocrotește cu Pronia Ta cerească, Țara aceasta și pe Regele ei.

Coboritor — ca origine și putere primordială de ființare — din cer și actualizat în lume prin anumite vase de lut: preoții, apostolatul sacerdotal este — ca dinamică vitală — o tainică interferență de forțe teandrice. Dinamismul său activ și viguros coboară din cer și se actualizează prin râvna vasului de lut îmbrăcat cu harul preoției. În consecință, apostolatul sacerdotal poate ființa numai din imbinarea armonică a puterii pe care o revarsă harul divin asupra preotului, cu spiritul de trudă și jertfă a celui investit cu respectiva putere.

Când e vorba să surprindem taina vigoarei apostolatului sacerdotal, trebuie să subliniem caracterul fundamental haric al acestui apostolat. Izvoritor din harul preoției, acest apostolat ființează și rodește numai sub undele obladitoare și întăritoare ale harului divin. Duhul apostolatului sacerdotal crește din adâncul de taină al harului divin și este fructul acestuia. Harul divin dă acestui apostolat, zelul și dinamismul acțiunii.

Drept aceea, tăria apostolatului sacerdotal nu se poate concepe și realiza fără harul divin. Taina tăriei lui este absorbirea cât mai din plin în plămâni lui, a harului divin.

Ancorat ființial în harul preoției, apostolatul sacerdotal se actualizează deplin sub flacăra harului euharistic. Când Insuși Marele Preot: Hristos Domnul, se coboară — prin cuminecare după vrednicie cu trupul și sângele Său în sf. Taină a Euharistiei — în camera sufletului nostru, atunci avem sălășluită în noi înșine toată vigoarea apostolatului sacerdotal. De unde rezultă concluzia că tăria apostolatului sacerdotal nu rezidă numai în actualizarea cât mai intensă a harului primit în sf. Taină a Hirotoniei, ci și în desăvârșirea acestei actualizări prin cuminecarea deasă cu Hristos cel euharistic.

Aceste câteva considerațiuni au darul de a evidenția adevărul că cheia succesului integral al apostolatului sacerdotal și a tăriei lui, nu o constituie atât organizarea lui tehnică ci în primul rând legătura lui intimă cu Cerul, de unde se revarsă roua vivificatoare a harului divin, care îl face activ și puternic. Prin urmare, purtătorii apostolatului sacerdotal sunt cu atât mai destoinici și mai corespunzători chemării lor actuale, cu cât sunt mai plini de har.

Intrucât harul se reduce cauzal la Mântuitorul, temelia apostolatului sacerdotal o constituie Hristos Domnul. Ca temelie El este totodată și tăria acestui apostolat. De unde rezultă adevărul că vigoarea apostolatului sacerdotal rezidă în HRISTOS Domnul și o posedăm în măsura în care avem în vasul nostru de lut, pe Mântuitorul; deci, suntem tari în slujba apostolatului sacerdotal în măsura, în care reușim să absorbim

în noi pe Hristos cel euharistic din sf. Taină a Cuminecării.

Dar după cum o casă este puternică numai dacă stă pe temelia ei, tot așa apostolatul sacerdotal e viguros numai dacă stă pe temelia sa: Hristos Domnul. De unde concludem că una din tainele tăriei lui este pășirea pe făgașul autentic al respectivului apostolat. Căci numai menținerea pe acest făgaș ne asigură legătura cu izvorul dinamismului său activ și creator. Mântuitorul e cu noi în misiunea noastră, numai în măsura în care slujim Lui. Altfel, toată truda noastră este o risipire zadarnică de forțe.

Ancorat ființial și în natura umană, apostolatul sacerdotal își soarbe vigoarea și din adâncurile ontologice și creatoare ale acesteia. Harul preoției rodește în măsura actualizării lui de către persoana care-l poartă. Ceeace însemnează că reușita și tăria apostolatului sacerdotal atâră considerabil de punerea în slujba lui a unor calități sufletești care înmănușiază chipul ideal al preotului. Aceste calități sunt chemate să facă din purtătorul harului preoției, un vas cât mai apt pentru actualizarea și rodirea deplină a forțelor cerești ale apostolatului sacerdotal. Drept aceea, preotul se face teren cât mai receptiv și prielnic pentru lucrarea prin el a harului respectiv, în măsura în care se străduiește și reușește să se împodobească cu chipul ideal al păstorului de suflete.

Calitățile fundamentale care înmănușează acest chip, sunt următoarele:

a) *Puritatea vieții sau curățenia sufletească și trupească*, care face din persoana preotului un ogor prielnic pentru captarea îmbelșugată și lucrarea viguroasă a harului divin, și totodată îl așează în puțința de a fi pildă vie pentru cei pe care îi păstorește.

b) *Pregătirea teologică solidă*, care îi mijlocește cunoașterea deplină a țintei pe care are s'o atingă, și care — dublată de o serioasă cultură profană — îl ține la nivelul cerințelor vremii, îi ajută la coordonarea luminată a puterilor și mijloacelor de acțiune.

c) *Conștiința riguroasă ortodoxă, fermă și trează a misiunii sale*, care îl ține mereu pe făgașul autentic al chemării sale și constituie totodată imperativul neadormit al îndeplinirii continuei și depline a datoriei sale.

d) *Dinamismul trudei, al jertfei și luptei*, care este sufletul apostolatului. Munca trudnică și capacitatea de jertfire pentru alții, este inima apostolatului sacerdotal. Prin acestea, harul sacerdotal este actualizat și rodit până la cea mai înaltă împlinire. Prin muncă serioasă și asiduă și prin jertfă neprecupețită, apostolatul sacerdotal se face viguros în lucrarea lui.

e) *Zelul apostolic*, foarte înrudit cu calitatea de mai sus, pe care o întreține și alimentează. Numai cine este îmbrăcat în calitatea de «nebu

Sfințirea catedralei din Orăștie

Duminecă 2 Septembrie a. c. a avut loc — într'un cadru festiv — sfințirea monumentalei catedrale din Orăștie.

Sâmbătă 1 Septembrie a. c., la ora 7 seara, s'a făcut — în fața bisericii ortodoxe vechi — primirea I. P. Sfințitului nostru *Mitropolit Nicolae al Ardealului* și a suitei, de către autoritățile civile și militare, precum și de către populația orașului. Cu acest prilej au rostit cuvinte de bun sosid dl pretor al plasei Orăștie, Cherebeț în numele județului respectiv, dl primar Emil Balomiri în numele orașului iar P. C. Sa părintele adm. prot. Zaharia Stanciu în numele bisericii locale. După răspunsul I. P. S. Sale, a urmat — în biserica veche — săvârșirea vecheriei și a litiei.

Duminecă dimineața la ora 9 a început slujba sfințirii măreței catedrale, la care a participat dl prim-ministru *Dr. Petru Groza*, însoțit de următorii membri ai Guvernului: pr. Constantin Burducea, ministrul Cultelor, prof. Petre Constantinescu-Iași, ministrul Propagandei, dl Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul Comunicațiilor, dl Romulus Zăroni, ministrul Agri-

culturii, dl inginer Tudor Ionescu, ministrul al Minelor, dl Potop, subsecretar de stat la Educația Națională, dnii Pamfil Ripoșanu și Emil Bodnăraș, secretari generali la Președinția Consiliului de Miniștri, etc., precum și autoritățile orașului împreună cu populația din Orăștie și din împrejurimi. I. P. Sfințitul nostru *Mitropolit Nicolae* a fost asistat de un impunător sobor de preoți, iar răspunsurile au fost date de corul meseriașilor din Orăștie.

După săvârșirea sfinte Liturghii, a luat cuvântul I. P. Sfințitul nostru *Mitropolit Nicolae*. Măneacănd dela evanghelia zilei, I. P. Sf. Sa a subliniat valoarea sufletului și necesitatea cultivării și pregătirii lui pentru viața veșnică, prin Biserica, mulțumind totodată celor cari au contribuit la ridicarea noului locaș de închinare, precum și celor ce-au cinstit cu prezența lor acest moment de sărbătoare, în frunte cu dl prim-ministru *Dr. Petru Groza* și membrii Guvernului. Vorbește apoi dl prim-ministru *Dr. Petru Groza* despre necesitatea și rolul Bisericii în viața unui popor, precum și despre iubirea între popoare propovăduită de sfânta Evanghelie. Totodată a declarat că a luat hotărârea de a amnistia pe toți preoții condamnați sau deținuți, precum și de a-i absolvi de epurație pe toți.

La ieșirea din catedrală, I. P. Sfințitul nostru *Mitropolit Nicolae* a binecuvântat mulțimea, care a ovaționat pe înaltul ierarh și pe înalții demnitari.

A urmat apoi masa comună, la care au toastat: I. P. Sfințitul *Mitropolit Nicolae* pentru M. Sa Regele Mihai I, dl prim-ministru *Dr. Petru Groza*, păr. ministru Constantin Burducea, dl ministru Tudor Ionescu, dl ministru Romulus Zăroni, dl subsecretar de stat Potop, precum și dl primar al orașului Emil Balomiri, dl lt. col. Alexandru Madgearu și P. C. Sa păr. adm. prot. Zaharia Stanciu.

La acest moment festiv au luat parte și reprezentanții presei americane, ruse și turce, dl consilier Dangulov din partea ambasadei sovietice, precum și delegații Comandamentului sovietic din Orăștie.

Participant

pentru Hristos», poate sluji deplin Domnului ca un vrednic preot al Lui.

In concluzie, harul divin actualizat integral de natura umană înzestrată cu calitățile necesare, dau și asigură tăria apostolatului sacerdotal. Acest apostolat e tare prin el însuși și în măsura în care rămâne credincios menirii sale.

Secerșul este bogat și vremurile de azi cheamă la lucru, preoți cât mai destoinici. Vom fi la înălțimea acestor vremuri în măsura, în care vom ști să răspundem cu vrednicie imperativelor lor. Drept aceea, cei ce purtăm pe umerii noștri slujba apostolatului sacerdotal, să luăm aminte!

CORNELIU SÂRBU

Cu Hristos, în veci!

Poetul Andrei Bărganu termină cunoscutul său imn „Pe-al nostru steag”, cu versurile:

„Și'n cartea veșniciei scrie
Că țări și neamuri vor pieri,
Iar scumpa noastră Românie
Etern, etern va înflori”.

Istoria ne spune într'adevăr că țări și neamuri au pierit și, lieste, vor mai pieri. S'au năruit imperii care păreau că n'au margini și sfârșit, au dispărut popoare cu însușiri remarcabile. Dela Scitii cei „numeroși” și „nemuritori” nu ne-a rămas decât numele. Astăzi, sub ochii noștri, vedem că imperii, puternice până ieri, trosnesc din toate închieturile și mâine nu știm cum va arăta harta Europei și a lumii. Nu le-a salvat în trecut, nu le salvează nici astăzi, nici forța politică și militară, nici geniul culturii și al civilizației. Se pare că nu pot scăpa de acest destin implacabil. Dintre toate aceste bunuri, singură cultura le supraviețuește.

Dintre popoarele vechi unul singur se menține cu încăpățănare, am putea spune, mai ales că nu are nici o forță politică, nici militară, nici măcar o patrie stabilă cu aceleași legi și conducere. Se înțelege că este vorba de poporul ebru. S'a strecurat prin toate cataclizmele și s'a menținut în toate urașele schimbării ale veacurilor. Firească întrebare: Care-i taina rezistenței sale? Nu e decât un singur răspuns: Religia. Pentru a nu fi bănuială că vorbim pro domo, aducem mărturia unul mirean. „Tot secretul rezistenței poporului ebru constă în religia sa. Retras în această citadelă spirituală inexpugnabilă, el a putut să înfrunte cu succes urgia tuturor asalturilor care urmăreau să-l nimiciească. Religia l-a fost reazim și scut, călăuză și armă. Timpul și repetatele experiențe au arătat, cu prisosință, cât de formidabilă și eficace este această forță spirituală. (Sterie Diamandi: Fiul lui Dumnezeu, vol. III, pag. 379).

Un om care se sbate cu valurile, de vrea să scape, trebuie să se agațe de mâna sau obiectul ce altul l-i întinde de sus. Omeneșul, ca să se salveze, trebuie să se ancoreze în divin. „Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, întru care nu este mântuire”, spune o cântare bisericească. Pentru această salvare, căreia

Biserica li zice mântuire, s'a pogorât însuși Fiul lui Dumnezeu. De ce nici-o altă religie veche nu și-a mai salvat filii ei ca neam? Pentru că numai religia V. Testament este revelată. Și încă religia Ebreilor este numai prefața creștinismului, care-i religia cea adevărată, revelația desăvârșită. Și dacă mozaismul, care a avut un caracter caduc și care cuprinde adevărul în al doilea rând după creștinism, a salvat și menținut poporul ebru, cu atât mai multe posibilități oferă creștinismul în privința respectivă.

În acest colț de pământ, poporul românesc născut creștin ortodox, este după Grecii cel mai vechiu. Nu cădem în mândrie să afirmăm că am fi un „popor ales”, căci la ospățul lui Hristos și la viața sântă chemate toate neamurile și să dea roade în măsura puterilor și însușirilor lor. Istoricii vorbesc însă de un „miracol” al poporului românesc. Și aici sântem conștienți când spunem că taina rezistenței neamului românesc, în atâtea vremuri de restriște, a fost Biserica lui Iisus Hristos, care-l mângâia în prezent și-i da nădejdi în viitor.

Cât ne privește pe noi Români, până acum, am trăit cu Hristos prin Ortodoxie. Ortodoxia ne-a susținut înainte de a ne constitui politic, ne-a susținut și după aceea. Am fost un stat creștin, care a pus pece-tea creștină și a simțit prezența divină în toate actele sale. Dela „Io Mircea Voevod, din mila lui Dumnezeu, domnul Țării Românești”, cum se intitula Mircea și toți voevozii, și până la formula monarhică de azi „din grația lui Dumnezeu”, exprimă aceeași concepție și legătură a noastră cu Hristos, sintetizată în cele trei cuvinte de pe stema țării: Nihil sine Deo, prin care mărturisim oficial că trăim cu Hristos și nimic n'am făcut și nu putem face fără El. De altfel, însuși a spus: „Nimic nu puteți face fără mine”.

Nu mărturisesc această un Mircea, Ștefan, Mihai? Dați la o parte acele lapte de mărturisire și de trăire a lui Hristos din istoria și viața noastră și încercați apoi de a-i descifra sensul. Încercați să nu pomeniți de locașurile sfinte de care ni-e plină țara, de danile pornite din largă inimă până peste hotare; de dragostea pentru „lege” care merge până a o pecetui cu viața ca un Brâncoveanu și

* FOIȘOARA *

Predică la înmormântarea unuia dintre soți

Viața pământească a omului se desfășoară în cercul adâncilor taine, de Dumnezeu așezate în lume.

Cea mai adâncă și cutremurătoare însă, dintre toate acestea, este taina morții, sub ale cărei aripi ne ducem viața, bună sau rea, săracă sau bogată, zi de zi, și clipă de clipă. E legea veșnică și nestrămutată ce planează peste noi și la a cărei umbră și tăcere, va trebui să pășim la ceasul sorocit cu toții, tânăr sau bătrân, bun sau rău, bărbat ori femeie.

De-am chema toți doctorii din lume, de-am împărți toate averile ce le avem, de ne-am sui pe vârful munților sau ne-am coborî în adâncurile pământului, de moarte nu ne putem scăpa.

Ori unde am sta și ne am afla pe pământ, chipul morții ne paște la orice pas. Ori ce loc poate fii mărturia prezenței noastre trecătoare prin lume. Unde te afli, omule? La peircere? În scurt timp și aceea se va sfârși, ca și viața ta. Unde ești? Pe cale? Adu-ți aminte că ești călător pe acest pământ și că „nu avem nici cetate stătătoare, ci ceea ce va să fie căutăm”. [Evrei 13, 14]. Unde mergi? Să te culci? Somnul este chipul morții, iar patul al sicriului, și

precum când te culci te dsbraci de haine, tot așa te va dsbrăca și moartea de tot ce ai.

Ori unde am merge și ori unde am privi, fața trecătoare a celor din jurul nostru ne aduce aminte de moarte. Dar n'ar fi oare adevărată nesocotită să trăești, să trăești... și să nu te gândești la clipa încetării călătoriei tale prin lume? Și să nu-ți arunci privirea asupra cuvintelor sf. Scripturi: „omul are viață scurtă... se naște ca o floare, care n'apucă să se deschidă... și fuge... ca umbra... [Iov, 14, 1-3].

Acela care astfel cugetă, nu se cutremură nicicând la gândul morții. Acela vede în moarte pe prietenul său de călătorie. E adevărat că te conduce prin o poartă întunecată, dar dincolo de ea te așteaptă lumină, fericire și odihnă!

„Nu veți muri”, așa zice Mântuitorul! Nu! Ci? „Fiți gata!”, căci El „va plăti fieștecui după faptele lui, adică viață veșnică celor ce prin răbdarea faptei bune caută mărirea, și cinste, și nestrăciune”. [Rom: 2, 6-7].

Viață veșnică! Dar cine se mai îngrijește azi de tine! Pentru cine mai prețuiești tu ceva?... Azi e prețuit palatul și automobilul, averea întinsă și banii...

De multe ori citim sau auzim spunându-se: „Vrei să trăiești mult?”

„El... dar cum?... voiesc...”, se gândește omul, și îndată-și apleacă urechea să primească răspunsul salvator: „De vrei să-ți lungești viața, ține regimul

cutare... de vrei să ai viață lungă, fă sport...”, și așa mai departe.

Cum mai aleargă omul în toate părțile și după toate lucrurile, despre care crede că îi lungesc viața!

Dar iată că Mântuitorul nu ni-o lungește cu un an ori mai mulți, ci făgăduința Lui depășește limitele închipuite de mintea omenească: „Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viață veșnică, și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi”. [Io. 6, 55].

Se spune că o femeie bătrână, când a văzut pe unul din frații Montgolfier că s'a ridicat în aer pentru prima oară, a strigat cu durere: „Câte nu mai inventează și oamenii! Încă vom ajunge că vor descoperi și aceea, că nu trebuie să mai murim... Dar eu... atunci voi fi moartă”, adause bătrâna cu tristețe.

Dar învățații n'au descoperit leacul împotriva morții, și nici nu-l vor descoperi vreodată. Mântuitorul ne-a arătat calea veșalției și a nemuririi. Prin credința în viața de veci a dat înțele morții.

Ne aflăm din nou la umbra crucii pazaice, pe margini de gropi lacome și neîndurate, în care am coborât atâtea ființe dragi, rupte din trupul nostru și smulse din inima noastră caldă. Și pare că simțim cu toții fiorii durerii ce și-au făcut loc în sufletul celor scumpi ei [sui]. Numai este soarele care luminează și încălzește orizontul vieții lor. Nu mai este limanul la care soțul [soția] singur [singură] își caută și-și află alinare sufletului zbu-

clumat de valurile furtunoase ale vieții acesteia

Căci până ce ai la dreptă-ți pe soțul de viață și piatra îți este pernă și și din o bucată de pâine îți faci un prânz bogat, și coliba îți este palat și puținul îți este destul. Din contră însă: Dacă l-ai pierdut, nimic de pe pământ nu este în stare să înlocuiască această pierdere.

Dar Dumnezeu de sus e puternic și bun. El e tatăl orfanilor și limanul văduvelor. Măna lui alinătoare acolo e mai aproape, unde necazul e mai mare. Soarele mai puternic luminează și încălzește după furtună. Când ne aflăm în necazuri, trebuie să ne așteptăm la bine, și când suntem în bine trebuie să fim gata la rău.

Să ne îndeplinim datoria de creștini și să-i păstrăm amintirea, învăluită de aceeași caldă iubire de care a dat totdeauna dovadă.

Tuturor celor de față, rude și cunoscuți, prin mine, vă cere iertare de v'a greșit ceva, și vă face rugămintea, ca pe lângă recunoștința și florile cu care o ați împodobit, să-i păstrați un loc de veșnică pomenire pentru dragostea cu care v'a întâmpinat de fiecare dată.

Iar Tu, Stăpâne Doamne, izvorul vieții, primește sufletul roabei [robului] tale [tău] N., în grădina unde florile nu se ofilesc, unde dreptii pururea privesc lumina feței Tale, în locul unde nu este durere, nici înfrîstare, ci veșnică odihnă și eternă fericire., acum și pururea și în vecii vecilor, Amin!

Preotul Gh. Constantin-Scheiu

atâția martiri ai Ardealului. Incercați să nu pomeniți nici de opera Bisericii și de oamenii ei în ceea ce privește limba, cultura și conștiința națională. De unde și cu ce veți începe istoria literaturii noastre, de se înălțară opera Bisericii, care „din potirul aceleiași culturi naționale a cuminecat pe toți fiil săi, pe unde i-a dus soarta”, cum spunea I. P. S. Mitropolit Nicolae. „Toți Românii dintr'o fântână cură”, spuneau la 1688 alcătuitoarii Bibliei dela București. Toate darurile, care au ajutat neamului românesc să se mențină, să se înalțarească, să se unifice, „dintr'o fântână cură”, așa zice și eu, din Biserica lui Hristos.

Descifrati viața poporului nostru, care a trăit și trăiește prin Biserica lui Hristos. Toată viața lui, dela leagăn până la mormânt, este impregnată de duhul Evangheliilor Sale. Acest duh dădea și dă conținut și orientare întregii sale vieți. Nu numai viața sa, dar și natura o simte sub pacea și liniștea Duhului sfânt, cum spune „un suflet din sufletul poporului”, Coșbuc; instrumentele și vitele cu care și muncă pământul, din care și scoate hrana și vrea să-i fie apoi mormânt, tot sub unghiul acesta le privește.

N'am avut liniște și răgaz, n'am avut instituții strălucite și legi ca alte popoare, am avut una și bună: Biserica și Evanghelia lui Hristos.

Două fire bine răsuclite greu se mai desfac unul de altul. Cine a încercat să despărță firul credinței din sufletul neamului, n'a putut; iar de a încercat cu forța, a căpătat minunate răspunsuri ca ale martirilor ortodoxiei ardeleni, pe care le-ar subscrie cei mai mari martiri din calendarul creștin. Unul dintre atâtea: „Conjur deci pe toți, care turbură religiunile, să nu se amestece în lucrurile ce țin de Dumnezeu, cum sunt religia și credința. Să se îngrijească de măririle lumesci, peste care sunt puși și să nu vâneze suflete. Cele ale sufletului să se lase în seama lui Dumnezeu” (Contele Nagyszegi). Fiind de principiu că „nimic să nu fie sluit a crede ceea ce nu-i dictează și nu-l învață conștiința sa”, liber și de bună voie și-a împletit sufletul pe suportul acesta, pe care-l numim duhul creștin ortodox. Smulgându-l acest suport pe care l-i dă Biserica, el are să cadă jos, cum cade un vrej de fasole, luându-l aracul. Atunci, spre binele și viitorul acestui neam, să menținem și să întărim acest factor, care oferă minunate posibilități în progresul material și spiritual, fiind și o continuitate cu trecutul. Orice zidire, ca să dureze, trebuie să aibe baze solide. Orice reformă, ca să prindă și să dea rezultate, trebuie să se sprijinească și pe tradiții puternice și sănătoase, care au un caracter viabil.

Aminările și faptele trecutului, firește, că n'au nici o valoare, dacă nu le punem în legătură cu vre-un angajament de prezent și viitor. Istoria o scrie omul, dar și Dumnezeu. Pentru noi credința și legătura cu Hristos ne-a fost de un real folos în trecut și ne va fi și de azi înainte. Fiil aceleiași popor pot trăi în pace și prosperare și dacă nu s'unți prin firul aceleiași credințe; dar, când print'un fericit noroc Românii sânt uniți și prin aceeași credință și Biserica, de ce să neglijezi acest factor de seamă, prin care s'ajungi mai repede la înțelegerea și cimentarea sufletescă? De aceea, de vrem să nu ne destrămăm sufletele și să pierim cum au pierit atâtea neamuri, să nu ne pierdem de pași lui Dumnezeu și să nu ne lăsăm de mâna lui Iisus Hristos. Orice alt reazim este nepuțincios și caduc. Numai dacă vom merge cu Hristos prin Biserica Lui, pe care nici porțile iadului nu o vor sfărâma, scumpa noastră Românie va dăinui cât și Biserica lui Hristos pe pământ și se va înscrie în cartea veșniciei.

Fiindcă totuși lumea aceasta va avea un sfârșit, la judecata supremă, când acest popor de rasă latină și de credință ortodoxă, trecând în veșnicie, va fi întrebat de dreptul judecător: Ce-al făcut pe acest pământ?, el să prezinte cuvios faptele lui,

† Dr. LUCIAN BORCEA

Miercuri 29 August a. c. a încetat din viață distinsul avocat sibian Dr. Lucian Borcea, juriscunsultul Arhiepiscopiei noastre. Inmormântarea regretatului dispărut a avut loc Vineri 31 August a. c., fiind prohodit — în catedrala mitropolitană — de însuși I. P. Sfințitul nostru Mitropolit Nicolae înconjurat de un sobor de preoți. Cu acest prilej I. P. C. Sa Păr. Arhimandrit Teodor Scorobeș a ținut următoarea cuvântare:

De câte ori petrecem la odihna de veci o flință, de care ne-am legat sufletește într'un chip oarecare, ori pe un cunoscut sau un simplu împreună luptător în tranșeele vieții, ne punem întrebarea: Ce avem să credem și cum să ne cugețăm la ceice pleacă pe drumul, pe care noi toți vom pleca?

Fără îndoială, că pe unii îi supra-viețuiesc faptele și realizările vieții lor. Alții însă sunt dați curând uitării și aceasta este cea mai dureroasă moarte.

Pentru un creștin și pentru un credincios, cred că nu este nimic mai necesar decât o cugetare și o credință corectă asupra celor răposafi.

O cugetare dreaptă și o credință rezonabilă asupra morții atârână de concepția asupra morții și învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Acestea deși sunt fapte istorice, totuși trec dincolo de istorie și Biserica, fiind trupul mistic al lui Hristos, trebuie să păstreze moartea Domnului, ca viața lui Iisus să poată fi manifestată în trup.

Moartea care a fost o enigmă nedeslegată la cei vechi și la necredincioși, devine prin Cruce, poarta vieții veșnice.

Credincioșii susținem și suntem convinși că toți cei primiți în comuniunea cu Hristos, facem parte din trupul mistic al Lui, suntem susținuți prin Carnea și prin Sângele lui, din Sfânta Impărtașanie, suntem părtași la viața veșnică și că El ne va învia în ziua de apol.

Sufletele celor depărtați sunt sfinte, pentru că au fost sfințite de Hristos. Această sfințenie nu se datorește meritelor proprii și nici valorii ce o au față de alte ființe, ci este o sfințenie care derivă din privilegiul sfântului botez, prin care creștinul se face părtaș vieții lui Hristos.

Această concepție este exprimată în slujbele noastre religioase pentru pomenirea răposafilor. Aceste cugetări caracterizează orice panegiric serios care se rostete la o inmormântare.

La plecarea din această viață a neuitatului jurist Dr. Lucian Borcea, noi mulțumim lui Dumnezeu pentru tot ce el a însemnat pentru noi, pentru societate, pentru instituțiile, pe care le-a servit și pentru generația noastră.

Moartea juriscunsultului Dr. Lucian Borcea îndepărtează dintre noi pe un fruntaș al Ardealului, care prin cultura sa, prin supleța lui, prin onestitatea și prin competența sa recunoscută, a știut să rezolve în cursul activității sale publice multă și variată probleme juridice.

asa cum smeriți înfățișează voveozii chipul ctitoriei lor în palmă și să poată răspunde:

„Doamne, în lume cât am stat Pe Tine Te-am reprezentat”.

Să aibă parte de cerească cunună, așa cum a avut parte de una pământescă fericitul V. Alexandri la concursul serbărilor latine dela Montpellier (1878).

Istoria și Dumnezeu ne învață. Să luăm aminte și să înțelegem că „un popor care prin Biserica își pune reazimul în Dumnezeu, rămâne ca o stâncă neclintită în mijlocul valurilor acestei vieți”. (Dr. N. Bălan).

Deci, cu Hristos, în veci!

Pr. Gh. Diaconu
prof. Brașov

sociale, naționale, bisericesti, probleme intelectuale și etice, care pentru multă lume păreau enigme nedeslegate.

Sibian de baștină, cu o aleasă educație, trate cu gingașul poet Ionel Borcea, cu Emil Borcea și cu sora sa, Eleonora, stăpână pe o înaltă cultură literară, avocatul Dr. L. Borcea și-a desfășurat viața sa întreagă în Sibiu, ca avocat distins, ca membru în comitetul de conducere al „Astrei”, la conducerea institutului de credit și economii „Albina”, și ca membru în corporațiunile bisericesti, juriscunsult și consilier mitropolitan și arhiepiscopesc.

În perioada de mari prefaceri dela 1918 încoace, viața bisericască a devenit din an în an tot mai complexă și mai bogată. Desvoltarea relațiilor ei interne și externe pretindea asistența unui juriscunsult cu largi orientări, cu bogată experiență și cu intuiție a realității, iar Arhiepiscopia și Mitropolia ardelenă au fost fericite să l aibă pe binepriceputul expert și juriscunsult Dr. L. Borcea.

Arhivele bisericesti din Sibiu păstrează o multime de referate, memorii și lucrări juridice bisericesti, ieșite din mintea luminată și din dragostea față de biserică și de așezămintele ei, a mult regretatului juriscunsult Dr. L. Borcea.

Pentru tot ceea ce a fost contribuție personală a distinsului fiu al Bisericii noastre, la progresul bisericii ardeleni, aducem azi cea mai deplină mulțumire, plină de recunoștință.

Rog pe I. P. S. nostru Stăpân să-i împărtășească arhierescă binecuvântare Druului L. Borcea, sfințic înțelept de totdeauna și devotat colaborator.

Iar noi ceice ne-am bucurat de prietenia lui constantă și neuitată, rugăm pe Dumnezeu să-i ierte păcatele și-l însoțim la groapă cu obștescul: Fie-i țărâna ușoară și pomenirea binecuvântată.

Amin.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

† Protopop Petru E. Papp

(1881—1945)

În 16 August a. c. a adormit în Domnul Iconomul Stavrofor Petru E. Papp, paroh și protopop al Beiușului, în etate de 64 ani și cu o activitate preoțescă de 30 ani.

După terminarea studiilor teologice, a intrat în redacția ziarului „Tribuna” din Arad, care reunea pe atunci multe forțe intelectuale și morale din Ardeal și de peste munți, în lupta dărză de afirmare, de libertate și demnitate națională.

Idealist și cu entuziasm neprihănit, a intrat în tagma preoțescă, alegându-și Bihorul năpăstuit ca sector de muncă pentru întărirea conștiinței ortodoxe și naționale.

Exemplul lui de jertire și de încredere în isbândă a influențat adânc viața preoțimii și credincioșilor noștri din acea regiune, care i-au arătat o dragoste statornică.

Aceasta l-a făcut să rămână în mijlocul lor până la trecerea la cele eterne. A fost un membru distins al Clerului ardelen, din generația de azi.

Membru în toate corporațiunile bisericesti: în adunarea eparhială și congresul național și consilier eparhial, a activat și în viața politică, fiind ales deputat în mai multe rânduri.

Pentru meritele câștigate pe terenul vieții publice, a primit înalte decorații românești.

Odihnească în pace!

Praznic național

Implinirea a cinci ani de domnie a M. Sale Regelui Mihai I la 6 Septembrie a. c., s'a prăznuit la Sibiu într'un cadru festiv.

La orele 11 a. m. s'a săvârșit în Catedrala mitropolitană un Te Deum, de către I. P. C. Sa Părintele Teodor Scorobeș, Vicar arhiepiscopesc, înconjurat de un sobor de preoți. Au participat autoritățile militare și civile, în frunte cu dnii: general Voicu, locțiitorul comandantului Corpului VII Armată, general Georgescu, comandantul Garnizoanei Sibiu, general Sireteanu dela Armata IV-a și dl lt. colonel Smorodinov, reprezentantul dlui mareșal Tolbukin, precum și cu dnii: chestor Gh. Crăciun, subprefect Nic. Lăzărici și vice-primar Dr. Valeriu Guția.

La ieșirea din catedrală, dl general Voicu a elogiat — în fața trupei — personalitatea M. Sale Regelui.

Solemnitatea s'a încheiat cu defilarea armatei.

† Protopop Dr. Vasile Oană

(1890—1945)

Protopopul Sebeșului, Dr. V. Oană a murit subit în 19 August a. c. în plină activitate și în floarea bărbăției, fiind de 55 ani și de 31 ani în preoție. Trupul său ne-insufletit a fost așezat pe catafalc în biserică mare din Sebeș până în ziua inmormântării, la 21 August a. c. Credincioșii din Sebeș s'au perindat în priveghiu ziua și noaptea lângă sicriul mult regretatului lor păstor și părinte sufletec.

În fața unui public numeros din Sebeș și din protopopiat, s'a slujit serviciul religios al inmormântării la ora 16, de către 30 preoți în frunte cu delegatul înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae și al Consiliului Arhiepiscopesc, Părintele Arhimandrit T. Scorobeș, Vicar Arhiepiscopesc, care a rostit un panegiric asupra personalității și activității defunctului.

Protop. Dr. Vasile Oană a primit hirotonia în anul 1914 și a funcționat ca paroh în Sebeș până în 1925, când a fost ales protopop al Hunedoarei. Activitatea lui ca protopop în Hunedoara a fost de șase ani, având urmări trainice, mai ales în readucerea la credință strămoșească a celor trecuți la sectari. Asociațiile religioase: Oastea Domnului, a Tineretului Sf. Gheorghe, a Reuniunilor de femei, au tras brazdă nouă în viața religioasă a poporului nostru din acea regiune istorică și atașată la legea strămoșească.

În anul 1931 Părintele Dr. Vasile Oana a trecut la conducerea protopopiatului Sebeș-Alba, cu experiențe pastorale, dar mai ales cu entuziasmul creator al omului de bine, iubitor de ordine, de disciplină și de progres. Protopopiatul Sebeșului e printre cele dintâi protopopiate din Ardeal, mulțumită mobilizării tuturor forțelor clericale și mirenești din protopopiat. Protopopul Dr. V. Oană s'a bucurat de stima, dragostea și aprecierea tuturor factorilor vieții publice locale, iar autoritatea bisericască supremă l-a arătat aprecierea încredințându-i felurite însărcinări oficiale în Arhiepiscopie.

S'au rostit la inmormântare o serie de cuvântări, de către Preotul în retragere Cărpinișan-Răhău, în numele Preoțimii, de către dl Dr. Onișu din partea consiliului parohial. Dl prof. O. Hulea a elogiat activitatea defunctului în cadrele „Astrei”, Directorul Goția și subinsp. Zărenghea din partea Școlii, Dna E. Tătaru în numele Reuniunii ortodoxe a femeilor. Iar la cimitir au cuvântat Părintele Z. Stanciu, protop. Orăștiei și Pr. V. Popa din Sebeș, în numele credincioșilor, al asociațiilor religioase locale și în numele meseriașilor.

Amintim că la inmormântarea acestui vrednic slujitor al altarului au participat reprezentanții tuturor autorităților civile și bisericesti din Sebeș, dovada stimei și considerației ce o aveau locuitorii Sebeșului fără deosebire de limbă, credință și clasă socială, față de regretatul defunct.

Odihnească în pace!

Nr. 7295 Bis.

Notificare oficială

despre primirea în școala de cântăreți bisericești
„D. Cunțan” din Sibiu

Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești «Dimitrie Cunțan» din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminați.

În afară de cântarea bisericească cea adevărată, elevii acestei școli primesc o educație religioasă-morală cât mai îngrijită cu putință și au prilej să se inițieze și în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viața lor. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură rațională, etc.

Cu începerea noului an școlar, Școala de cântăreți bisericești din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleși fii ai drept-credinciosului nostru popor și cu deosebire aceloră dintre ei, cari urmăresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă în slujba preamării lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1945/46, își vor înainta, până la 20 Septembrie 1945, cererile lor pe adresa: «Direcțiunii Școlii de cântăreți bisericești »D. Cunțan» în Sibiu», însoțindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naștere,
3. Certificat școlar (cel puțin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și nu are defecte corporale.

În această școală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, având vârsta de 15 ani împliniți. În ziua de 2 Octombrie se va ține examenul de admitere, care va consta din probe practice asupra aptitudinilor muzicale ale candidaților. Tot în 2 Octombrie 1945 se vor ține și examenele de corigență. Cursurile vor începe regulat în ziua de 3 Octombrie 1945.

Elevii primiți vor aduce cu sine următoarele: două schimburi, haine de pat (străjăc, saltea, pătură sau plapomă, perină, cuvertură albă de pat, două ștergare, etc.), cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai. Tacămurile trec în proprietatea școlii. Fiecare elev va aduce cu sine și o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-și cruța încălțăminte.

Uniforma școlii este costumul național românesc.

Toți elevii sunt interni. Taxa de întreținere pe întreg anul școlar este de Lei 170.000, la care se adaugă alimente în natură, constând din: 50 kg. făină integrală de grâu și 4 kg. untură de porc toplită. Taxa calculată în Lei se va achita în trei rate și anume: Lei 60.000 la înscriere, Lei 60.000 la întoarcerea din vacanța Crăciunului și Lei 50.000 la Paști. Alimentele vor fi predate economatului școlii deodată cu prezentarea elevului.

Fiecare elev va mai achita la înscriere următoarele taxe: Lei 1200 pentru baie, Lei 1500 pentru spălat, Lei 1000 pentru sticlăciuni, Lei 250 pentru bibliotecă, Lei 50 taxă de certificat. Total: 4000 Lei.

Având în vedere împrejurările vieții de azi, Direcțiunea școlii își rezervă dreptul de a mări sau micșora această taxă, după cum vor fi prețurile pieții.

Cursurile durează doi ani de teorie și un an de practică.

După absolvirea școlii se eliberează Diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salariu lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 și astăzi sunt retribuiți lunar toți absolvenții școlii. Pe lângă aceasta, cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata Preoțime e poftită a citi această Notificare credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Duminici consecutive și a îndemna părinții cu fii buni să și-i trimită la Școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem Oficiilor parohiale spre știre și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenți ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu lunar potrivit, conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantonale.

c) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți angajați în parohii de cântăreți necalificați să se bucure de dreptul de-a ocupa strana dreaptă, având consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune și din toate venitele cantonale.

Posturile de cântăreți bisericești de venit vacante nu se vor mai putea înregistra decât cu absolvenți ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre cari dispun de mijloace materiale, întru cât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

Cunoscând că Biserica are lipsă de fii treji și luminați, cari pot fi atât de minunat pregătiți pentru misionarismul dumezeștilor sale învățături și în școala noastră de cântăreți bisericești dela Sibiu, apelăm la iubita noastră preoțime și la bunul nostru popor, să nu nesocotească chemarea de față, ci — dimpotrivă — să facă din ea datoria sufletului cu urechea plecată la inima Neamului.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 31 Iulie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Economatul Academiei teol. „Andrelane”
SIBIU

Publicațiune de licitație

Se publică licitație cu termen de 30 zile pentru aprovizionarea Internatului Academiei teologice „Andrelane” din Sibiu, pe anul școlar 1945/1946 cu următoarele alimente:

1. Cartofi săpunari calitatea I.
2. Zarzavaturi (roșii, morcovi, pătrânel etc.).

Prețurile se vor arăta în ofertele scrise per kgr și vor fi livrate acasă în magazine.

Concurenții își vor înainta ofertele închise — în conformitate cu dispozițiunile legii O. C. L. în vigoare — până la data de 27 Septembrie 1945 la Economatul Academiei teologice din Sibiu, unde se pot lua informații.

Sibiu, 27 August 1945.

ECONOMATUL

Nr. 790—1945

[28] 2—3

Concurs

În conformitate cu decizia consiliului parohial luat în ședința din 25 Iunie a. c., publicăm concurs pentru întregirea parohiei Moeciul de jos, de clasa I, protopopiatul Bran, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Taxele stolare obișnuite în parohiile brăne.
3. Sesiune parohială 19.123 jugăre pădure, în Preduș.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de a candida dela Prea Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc se vor înainta în termen oficiului protopopesc Bran, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în Duminică și sărbătoarea ce li se va fixa de oficiul protopopesc, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești, 26 Iulie 1945.

Oficiul protopopesc ortodox român Bran.

Vasile Stolcanea
protopop

Sfințire de biserică

Duminică 19 August a. c. a avut loc sfințirea bisericii parohiale ortodoxe române din comuna Bernadea de pe Valea Târnavei Mici. Renovată radical — prin hărnicia p. Alexandru Borcia și prin jertfelnicia credincioșilor — pe urma deteriorărilor pricinuite de cutremur și de războiu, această biserică a fost sfințită de P. C. părinte protopop Gheorghe Oprean, înconjurat de soborul preoților din împrejurimi și asistat de un impresionat număr de credincioși. După slujirea unui parastas pentru eroii Neamului, a urmat mișcătoarea predică a p. prof. Gh. Oprean, cuvântul de mulțumire al p. A. Borcea, iar după amiază slujba vechernei cu predică p. Ioan Oprea din Bachnea. Frumoasa serbare s'a încheiat seara cu un reușit festival artistic al tinerimii din comună, sub conducerea dlui Inv. Cotruțiu.

Participant

INFORMAȚIUNI

M. Sa Regele Mihai I a decorat pe toți membrii guvernului cu ordinele: „Serviciul Credincios”, „Steaua României” și „Ceroana României”.

Legăția rusă din București și cea română din Moscova, au fost ridicate la rangul de ambasade.

Di Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri — însoțit de di Gh. Tătărescu și alți membri ai guvernului — au plecat la Moscova, unde sunt oaspeții generalisimului Stalin și discută problemele ce interesează pe ambele țări respective.

Di Gh. Tătărescu, vicepreședintele Consiliului de Miniștri și ministru de externe, a făcut de curând — la posturile noastre de radio — declarații importante cu privire la poziția internațională a României.

Potrivit comunicatului dat de Ministerul Educației Naționale, lucrările pregătitoare ale începutului noului an școlar în școlile secundare, se amână cu 15 zile.

Di Attlee, primul ministru al Marelui Britani, a declarat de curând că „bomba atomică” trebuie supusă unui control internațional.

Din Londra se comunică că savanții britanici au descoperit așa numita „artilărie antiatomică”. Această nouă invenție se sprijinește pe o rază a morții numită „Radar”.

Di prim acuzator public Dr. Avram Bunaciu a plecat la Budapesta pentru a trata cu autoritățile maghiare, problema trimiterii în România a criminalilor de războiu, vinovați de uciderea populației românești din Ip, Trăzneu, Murășeni de câmpie, Luna de sus, Huedin, Sucudard, etc.

La Moscova s'a semnat de curând un tratat privitor la stabilirea frontierelor sovieto-polone.

Alegerile din Bulgaria programate pentru ziua de 26 August a. c., s'au amânat pentru mai târziu.

2000 de prizonieri români — în majoritate din părțile Moldovei — au sosit de curând din Uniunea Sovietică.

Ministerul de Războiu ordonă tuturor tinerilor din contingentele 1943—1945 aflați la vatră sub orice formă, exclusiv invalizii, să se prezinte la Cercurile teritoriale respective, spre a-și lămurii situația militară și a înlocui pe concentrații bătrâni.

Conversațiile dintre președintele Truman și generalul de Gaulle, s'au terminat.

Filiala A. R. L. U. S. din Sibiu a ținut în 26 August a. c. o adunare generală extraordinară, pentru a completa comitetul cu noul membri.

Joi 23 August a avut loc la Sibiu constituirea Sindicatului zărilor profesioniști din localitate.

Ușurarea sarcinilor Armistițiului

Cu deosebită bucurie vestim pe cititorii noștri, că sarcinile Armistițiului s'au ușurat considerabil de mult, după cum am aflat din comunicările dlui prefect Dr. Ștefan Cleja.

În ziua de 12 Septembrie a. c., se împlinesc un an de purtare a sarcinilor Armistițiului. Purtarea acestor sarcini a apăsător greu îndeosebi pe umerii plugarilor. Făcându-și program din hotărârea de a îndeplini conștiincios sarcinile Armistițiului, Guvernul actual a reușit să plătească la zi aceste sarcini. Drept răsplătă a acestor silințe, Guvernul sovietic ne-a dăruit 1000 vagoane de porumb și a renunțat la 17.000 vagoane de grâu, pe care urma să le plătim în toamna aceasta.

Așa fiind, de acum lucrul merge mult mai ușor, încât Armistițiul nu mai este o sarcină grea pentru noi. De pildă pe anul 1945—46 județul Sibiu are de achitat: 500 porci, 500 vite cornute, 4000 oi și 375 cai. Acestea vor fi procurate din vânzarea liberă și vor fi plătite cu un preț foarte apropiat de acela al pieții. Porcii vor fi crescuți în fermele Statului și nimeni n'are să se teamă de rechiziționarea porcilor.

Intrucât s'au luat măsuri de suportare dreaptă a sarcinilor lui, nimeni n'are a se mai teme de greutățile Armistițiului.

În ultimele zile ale lui August, a avut loc la București, congresul zărilor, scriitorilor și artiștilor.

Marile Puteri au dat publicității prima listă a crimisailor de războiu.

Cofereința miniștrilor de externe se va întruni la 10 Sept, la Londra. Principala chestiune ce se va desbata aici, va fi încheierea tratatelor de pace cu Italia și cu țările balcanice.

Actul capitulării Japotei a fost semnat, Japoia va fi ocupată de 500.000 ostași americani. Marșul triumfal al Americanilor prin Tokio, este în curs de pregătire.

Prezidiumul Sovietului suprem a decretat ziua de 3 Septembrie drept ziua victoriei împotriva Japoniei.

Odată cu terminarea războiului, în Anglia a încetat cenzura presei.

La Londra, reprezentanții a 14 națiuni pregătesc organizarea comisiei Națiunilor Unite.

ȘTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

5 Duminică în 9 Septembrie 1945, servesc: cons. Ierosim Grova, Gh. Secaș și prof. Mihail Neagu; diaconii: I. Circov și Dr. Grigorie T. Marcu. — Predică: cons. Gheorghe Secaș. — La Oastea Domnului predică după masă la ora 4 preotul Ioan Albu dela parohia Sibiu-Iosefia.

Nr. 836/1945 prot.

(30) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante Apața, de clasa a III-a, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salariu dela Stat conform pregătirii teologice.
2. Casă parohială.
3. Sesiune parohială din reforma agrară, 32 jug. fănaț.
4. Stola uzitată în parohie.

Parohia are de zidit biserică nouă. Cererile de concurs, însoțite de acte și de binecuvântarea arhierescă de candidare, vor fi trimise la oficiul protopopesc din Prejmer, județul Brașov.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Prejmer, 1 Septembrie 1945.

Ioan Ludu,
protopop